

FORSIKRINGSMEGLERNE

Norske Forsikringsmegleres Forening

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Pb. 8008 Dep
0030 OSLO

FINANSDEPARTEMENTET	
14 NOV 2005	
Saksnr.	051 3561 - 11
Arkivnr.	

Oslo, 11.11.05

Vi viser til Finansdepartementets brev av 4.10.2005 med anmodning om høringsuttalelse vedr. forslag til forskrift om forsikringsformidling.

Norske Forsikringsmegleres Forening har følgende kommentarer til forslaget:

Kapittel 2. Forsikring

§ 2-2 Forsikring som dekker underslag av klientmidler

Som vi ga uttrykk for i vårt høringsnotat til den nye lov om forsikringsformidling støtter vi i prinsippet at forsikringsmeglerene er forpliktet til å tegne en forsikring som dekker underslag av klientmidler. At forsikringens omfang skal knyttes opp mot innestående på klientkonto virker også fornuftig. Som opplyst i nevnte høringsnotat mener vi imidlertid at kravet om at forsikringen skal dekke minst 75% av gjennomsnittlig innestående på denne kontoen er for høyt. Det bør være tilstrekkelig at forsikringen dekker 50% av innestående.

Forøvrig er det uklart hvordan man skal beregne "gjennomsnittlig innestående på klientkonto i løpet av siste år". Som kjent er det betydelige variasjoner i innestående i løpet av året. Det er riktig at vi i vårt nevnte høringsnotat foreslo at man skulle bruke som beregningsgrunnlag "gjennomsnittlig innestående på klientkonto til enhver tid". Og vi erkjenner at det er vanskelig å beregne gjennomsnittet i begge tilfeller.

Vårt forslag til et system som lar seg praktisere er at megleren ved årets begynnelse benytter forrige års månedlige gjennomsnitt som beregningsgrunnlag og benytter dette beløpet som forsikringssum.

Kapittel 3. Informasjonsplikt til kunden

§ 3-1 Informasjon fra forsikringsformidleren

5te avsnitt

Vi mener at det gir uklare og feilaktige signaler til omgivelsene (inkludert kundene) når megleren skal ha den samme informasjonsplikt som et forsikringsselskap og det henvises her til kapittel 2 og 11 i FAL. For det første fastslår § 2-1, 1ste ledd at forsikringsselskapet blant annet er forpliktet til å gi opplysninger om tilleggsdekninger det markedsfører. Da forsikringsselskapene ofte gir mangelfulle opplysninger om de forskjellige dekningene de markedsfører, er det urimelig at forsikringsmegleren pålegges den samme informasjonsplikten som forsikringsselskapet i denne forbindelse. Det vil i realiteten kunne bety at forsikringsselskapet kan si seg ansvarsfri for mangelfull oppfyllelse av denne informasjonsplikten ved å henvise til megleren. Man må ta i betraktning at megleren tross alt er kundens representant og derfor ikke skal "sitte så tett" opp mot selskapet at alle

opplysninger automatisk vil komme til meglerens kunnskap. Agenten er nødvendigvis i en annen situasjon og vil av naturlige grunner være direkte involvert i forsikringsselskapets informasjonsrutiner. Videre omfatter de nevnte kapitlene forsikringsselskapets plikt til å utstede et skriftlig forsikringsbevis. Dette går direkte på forsikringsselskapene og kan ikke være rettet mot forsikringsmeglerene.

Etter vår oppfatning er det viktig at man gjennom lov og forskrifter markerer den avstanden som det må være mellom et forsikringsselskap og megleren. Henvisningen til FAL virker i mot denne hensikten. Den detaljerte beskrivelsen av meglerens informasjonsplikt som fremgår av forskriftenes § 3-1's forskjellige avsnitt må være tilstrekkelig.

Vi mener at henvisningen til FAL's kapittel 2 og 11 må fjernes som krav til meglerene.

6te avsnitt

Det angis i dette avsnitt at megleren ved formidling av forsikringer "mot store risikoer" frigjøres fra en del av den informasjonsplikten man har etter § 3-1. Men hva menes med store risikoer? Tenker man på de definisjoner som benyttes i FAL § 1-3 eller har man annet i tankene?

Vi mener at en mer presis angivelse må foretas i nevnte avsnitt.

Kapittel 5. Klageordning

§ 5-1 Oppnevning av Klagenemnda for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsvirksomhet

2net avsnitt

Vi er klart positive til at denne nemnda opprettes og noterer at forslaget er at NHO, KS, Forsikringsmeglerne og FNH hver skal innstille til oppnevning av et medlem til nemnda. Vi er også positive til dette bortsett fra at det blir feil at FNH skal oppnevne et medlem. Klagenemnda gjelder forsikringsmeglere og verken forsikringsselskap eller deres agenter berøres av denne problematikken. Dessuten har FNH i så mange tilfeller vist sitt negative forhold til forsikringsmeglere at vi tviler på at de har den nøytralitet som man må forvente av medlemmer av denne nemnden.

Vårt forslag er at man bringer inn Universitetet v/juridisk fakultet. Da er man både sikret den nødvendige nøytrale holdningen og den forsikringsjuridiske kompetansen.

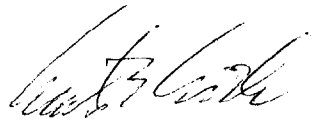
Vi mener at det i forskriftene bør stå noe om hvilken kompetanse formannen i nemnda skal inneha. En jurist fra Universitetet vil nødvendigvis ha denne kompetansen.

Klagenemnda bør ikke gjelde for agenter. Agentene identifiseres med selskapene og er deres forlengede arm. Forsikringsskadenemnda må derfor være den naturlige klageinstans som en klager henvender seg til når agenten/forsikringsselskapet har brutt de regler som gjelder for agentens virksomhet.

Forskriftene sier ikke noe om et sekretariat for nemnda, men det fremgår av § 5-4 at nemndas leder forutsettes å gjøre de nødvendige forberedelser forut for behandlingen i nemnda. Ved at det i den nærmeste fremtid erfaringsmessig vil være relativt få saker som presenteres for nemnda så er dette antagelig tilstrekkelig, men vi mener at forskriftene bør ta hensyn til at det - på grunn av arbeidsmengden - kan bli aktuelt å etablere et sekretariat..

Vi foreslår følgende tekst i § 5-4, 2net ledd: *Dersom nemnda på et tidspunkt får mange saker til behandling kan det på initiativ fra nemndas leder opprettes et eget sekretariat for nemnda.*

Med vennlig hilsen
For styret i Norske Forsikringsmegleres Forening

Erik Bruzell Eide